

NOWOWIERNIK (37) *sb m*

nowowiernik (37), [**nowywiernik**].

Zawsze w pisowni łącznej.

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w nowo oraz wierny).

*sg N nowowiernik (1). ◇ G nowowiernika (1). ◇ V nowowierniku (1). ◇ pl N nowowiernicy (16).
◇ G nowowiernik(o)w (9), [nowych wiernik(o)w]. ◇ D nowowiernik(o)m (7). ◇ A nowowierniki (2).*

Sł stp brak, Cn s.v. nowowierny, Linde XVI w.; poza tym XVIII w. s.v. nowowierny.

Wyznawca nowej wiary, heretyk, kacierz; haereticus, rerum novarum in disciplina Christiana reus Cn (37) : Temu iednemu/ nietylko Sárnicki/ álbo Lizmánin/ ále wšytká tá Ordá nowowiernikow tych/ plácu nigdy niedoſtoi. OrzList f4v; WujJud 4v, Mm7; ále gdyby prawdę zeznać chćieli/ á pilnie w ſpráwy y obyczáie/ nowowiernikow ſwoich poyŕzeć/ obaczyliby to/ co Chriſtus mowi Fáryzeuſzom/ iż wćzniowie ich dwákroć gorŕzymi/ niŕ ich náuczycielowie ſá. NiemObr 15; ReszPrz 53, 74 marg; ZAſmákowáá dŕiſ bárzo/ Wiklefá kácermiſtrzá náuká/ lákomy m Kátholikom/ y ſkápym Nowowiernikom/ z ſtrony nie dawánia dŕieſięcin: pod tym pŕáŕczem/ ŕe niepilnoſć ábo złá ſpráwę w ſługách Koſcielnych vpátruiá. LatHar 126, 56, 324; Nowowiernicy podeptáli y popŕowáli wšytko ſłowo Boŕe y piſmo S. y fáłŕywyymi głoŕami ábo wykłádami/ árgumenty y regeſtrámi ſrodze pogwáćili WujNT przedm 3, s. 11 [2 r.], 12, 13 marg, 248 (13); Poćić ſię tedy potrzebá a nie wiárá tylko do niebá wlatáć/ moy miły Nowowierniku WysKaz 25, 25, 31, 37, 38; PowodPr 45; [náſłuchał byſ ſię tu w Poſelſkiey izbie pienia nowego [...] tych nowych wiernikow RotRozm M3v].

Wyraŕenie: »nowowiernicy dzisiejszy, terázniejszy« [szyk 7:2] (8:1): co ſnadŕ Ąieleſnych ludŕi więcey obychodŕi/ y owŕzem ſię ſobie Ąi terázniejszy Nowowiernicy przymiláią ReszList 149; LatHar +4v, 10; Nowowiernicy dziſieyſzy/ nieprzyáćiele Pokuty ſ. áni Sákrámentu/ áni ſáme go ſłowá Pokuty ſćierpieć nie mogáć/ miáłto pokuty vpámiętánie/ ábo pokáianie (pro paenitentia refipifcentiam) omylnie y zdrádliwie podmietaiá WujNT 11, 13, 47, 80, 256, 397.

[Szereg: »niewiernicy albo nowowiernicy«: Przetoŕ y Ąi Niewiernicy/ álbo Nowowiernicy náſzy dziſieyſzy/ ſámoſłáncy á wŕázowie/ ktorzy bez porzádnego powołániá ná wrzedy Koſcielne ſámi ſie wdzieráią [...] mieli ſie zaprawdę tego lepiej álbo od ſáme go Chryſtá Páná/ álbo od ſwiętego Koſciołá iego náuczyc/ pierwey niŕli ſie ná te wrzedy oborzyli. WujPosN 1584 I 12 (Linde).]

Synonimy cf NOWOWIERCA.

Cf NOWAWIAREK, NOWOWIAREK, NOWOWIERCA, NOWOWIEREK, NOWOWIERNY